

Arrest

nr. 45 516 van 28 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 6 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat F. LANDUYT en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 januari 2008 het Rijk binnen en diende op 15 december 2008 een tweede asielaanvraag in. Op 8 maart 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bengaalse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Sylhet. Op 28 januari 2008 diende u hier een eerste asielaanvraag in. U zou wegens uw politieke activiteiten voor de jongerenafdeling van de "Awami League" onschuldig aangeklaagd zijn in twee rechtszaken door een politieke rivaal van "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). Op 13 mei 2008 nam het Commissariaat-

generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw vermeend politiek profiel en de problemen die u daardoor kende. U diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) die op 21 oktober 2008 de beslissing van het CGVS bevestigde. Op 15 december 2008 diende u hier een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat er ondertussen nog een nieuwe aanklacht tegen u neergelegd was in het Kotwali politiekantoor. Politie en RAB zouden opnieuw naar u zijn komen zoeken. Tevens zouden uw oude aanklachten nog lopen. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u juridische documenten over case 968/2008 voor, een identiteitskaart, een brief van uw advocaat en een reçu van DHL.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U baseerde zich bij uw tweede asielaanvraag op een bundel juridische documenten, u zou immers opnieuw valselijk aangeklaagd zijn in Bangladesh. Dit bleek na uw onderhoud met uw Bengaalse advocaat. Uw kennis over deze nieuwe aanklacht was echter bijzonder ondermaats. Zo gaf u toe dat u deze juridische documenten eigenlijk nooit gelezen heeft (gehoorverslag CGVS p. 4). U wist dan ook niet precies waarvan u opnieuw beschuldigd wordt: u kon enkel blijven herhalen dat het om een valse zaak ging (gehoorverslag CGVS p. 4). Voorts wist u ook niet welke juridische documenten u juist voorlegde (gehoorverslag CGVS p. 4). U beweerde eerst dat er een vonnis is, maar wanneer hier verder op werd doorgevraagd wist u plots niet of er een vonnis bij was (gehoorverslag CGVS p. 5). U wist ook niet welke rechtbank verantwoordelijk was voor deze zaak. U beweerde dat er op 20 oktober 2008 een arrestatiebevel werd uitgevaardigd, maar uit uw documenten blijkt dat dit op 3 december 2008 zou zijn gebeurd (gehoorverslag CGVS p. 5). Ook beweerde u niet te weten of uw oproeping dat u wordt gezocht al in de krant verschenen is, maar volgens het voorgelegde "Order Sheet" gebeurde dit op 25 november 2008 (gehoorverslag CGVS p. 5). U verklaarde het Engels niet machtig te zijn en daardoor wist u niets van de inhoud van uw documenten. Hier staat tegenover dat u beweerde contact te hebben gehad met uw advocaat in Bangladesh waardoor u hem altijd kon vragen naar deze aanklacht. Dat u dit niet deed, toont een opvallend gebrek aan interesse in deze nieuwe vorm van vervolging van uwentwege (gehoorverslag CGVS p. 2-3). Dit breekt ten eerste uw vrees voor vervolging af. Het is niet omdat u juridische documenten voorlegt dat er automatisch geloof kan worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. U dient uw documenten te ondersteunen door logische en geloofwaardige verklaringen, wat u niet deed, zoals ook bleek uit uw eerste asielaanvraag waarin geen geloof werd gehecht aan uw politiek profiel en de problemen die u daardoor had. Voorts werd u gevraagd waarom uw juridische documenten in het Engels opgesteld zijn. U verklaarde dat dit de hoofdkopie was die u voor het gemak van het CGVS in het Engels had laten opstellen (gehoorverslag CGVS p. 5). Uit de tekst kan worden afgeleid dat het om vertalingen van documenten zou gaan: waar de handtekening vermeld dient te staan (sd/-.) staan telkens enkel de namen van de ondertekende personen, niet de handtekeningen zelf. Toch staat er nergens expliciet in deze documenten vermeld dat het hier om vertalingen gaat. Wat meer is, volgens een van de Bengaalse stempels die op elk van uw bundels voorkomt gaat het hier zelfs steeds om authentieke kopies (gehoorverslag CGVS p. 5). Deze twee elementen (een authentieke kopie en een vertaling) zijn tegenstrijdig. Daar een origineel juridisch document uitgevaardigd door zoals in uw geval, een "chief judicial magistrate" in het Bengaals opgesteld moet zijn, dient een authentieke kopie in het Bengaals opgesteld te zijn en niet in het Engels. Enkel de "Supreme Court" zal haar beslissingen in het Engels opstellen zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Indien uw attesten enkel vertalingen zijn, dan zou er geen stempel van een authentieke kopie op mogen staan, noch zou deze vertaling op rechtbankfolio geschreven mogen zijn en er zou expliciet op moeten staan dat het om een vertaling gaat. Deze vaststellingen doen het vermoeden rijzen dat uw juridische documenten niet authentiek zijn. Er kan bijgevolg geen geloof meer worden gehecht aan uw nieuwe ingeroepen vrees.

Voorts verklaarde u uw problemen ingeroepen tijdens uw eerste asielaanvraag nog steeds te moeten vrezen. Deze bewering mag echter ook betwijfeld worden. Er werd u gevraagd hoeveel aanklachten u diende te vrezen op het moment dat u Bangladesh diende te verlaten en u verklaarde dat dit om één aanklacht ging: die van 30 oktober 2006. Hierdoor zouden er op het moment van uw tweede asielaanvraag twee aanklachten tegen u in Bangladesh bestaan: de eerste die u aanhaalde tijdens uw eerste asielaanvraag en de tweede aanklacht die u tijdens uw tweede asielaanvraag vermeldde (gehoorverslag CGVS p. 2, 3). Hier staat tegenover dat u tijdens uw eerste asielaanvraag

duidelijk verklaarde dat er op dat moment reeds twee aanklachten tegen u zouden bestaan, die van 30 augustus 2006 en die van 25 september 2006 (gehoorverslag CGVS 29 april 2008 p. 7). Op dit ogenblik zou u dus drie aanklachten dienen te vrezen (gehoorverslag CGVS p. 3). Dat u hierover iets anders verklaarde breekt het geloof in uw ingeroepen vrees volledig af. U had er overigens ook geen enkel idee van hoe het er nu met deze oude rechtszaken voor zou staan (gehoorverslag CGVS p. 3). U wist dus op geen enkele manier uw vrees voor vervolging in Bangladesh of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming geloofwaardig te maken.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Er kan geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van de brief van uw advocaat, daar deze uw ongeloofwaardig relaas dient te ondersteunen. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de vaststelling dat uw advocaat beweert dat u in Frankrijk verblijft, waarna dit met pen naar België werd gewijzigd. Uw identiteitskaart vormt een mogelijke aanwijzing over uw identiteit, hoewel het bevreemdend is dat uw advocaat deze kaart voor u wist te regelen terwijl u niet eens in Bangladesh verbleef (gehoorverslag CGVS p. 3). Het reçu van DHL voegt niets wezenlijks toe aan uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste en enige middel roept verzoeker een schending in "van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (B.S., 12 september 1991) en schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij Wet van 26 juni 1953 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn politieke profiel, noch aan de problemen die daar het gevolg van waren. Verzoeker herhaalt in het kader van zijn tweede asielaanvraag een vrees voor vervolging door de Bengalese overheid omwille van politieke activiteiten voor de jongerenafdeling van de Awami League zoals hij reeds tijdens zijn eerste asielaanvraag had aangevoerd. Hij stelt dat een nieuwe aanklacht tegen hem werd neergelegd, en legt ter ondersteuning (vertalingen van) juridische documenten voor. Voorts legt verzoeker een fotokopie van zijn identiteitskaart, een brief van zijn advocaat en een ontvangstbewijs van DHL neer.

3.1.1. De juridische documenten die door verzoeker werden neergelegd zijn behept met gebreken die de authenticiteit van de documenten ondergraven. Na een grondige lezing van de stukken, blijkt het om Engelse vertalingen van gerechtsdocumenten te gaan terwijl dit niet expliciet wordt vermeld op de documenten zelf. Daarenboven staan er stempels op de stukken die stellen dat het om authentieke kopieën gaat. Uit de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat een origineel juridisch document dat door een "chief justice magistrate", zoals bij verzoeker werd uitgevaardigd, net als de authentieke kopie ervan in het Bengaals wordt opgesteld. Verzoekers bewering *"Wat betreft de taal van de documenten, kan mijn verzoeker enkel verklaren dat er in Bangladesh zowel Bengali als Engels rechtstaal zijn. (...) Hij begrijpt niet hoe men erbij komt dat deze niet authentiek zijn, daar waar hij weet dat ze legitiem zijn en via gerechtelijke weg bekomen zijn"* wordt niet objectief gestaafd en druist in tegen de objectieve informatie uit het administratieve dossier. Aldus kan geen bewijswaarde gehecht worden aan de gerechtsdocumenten.

3.1.2. Daarenboven wordt de bewijswaarde van de juridische documenten volledig ondermijnd door het gebrek aan overtuigende en geloofwaardige verklaringen. Immers, de oorzaak van de aanklachten, namelijk verzoekers politiek activisme, werd reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag ongeloofwaardig bevonden en verzoeker brengt in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aan ter ondersteuning van zijn politiek profiel. Verzoeker blijkt niet op de hoogte van de aard en inhoud van de door hem voorgelegde documenten. Verzoekers bewering dat hij alles aan zijn advocaat overliet en *"Hij weet enkel de zeer grote lijnen. Omtrent de finesses of juridische details kan hij niet veel zeggen, gezien hij daarvan geen weet heeft. Zijn (zeer) beperkte schoolse achtergrond is daar uiteraard niet vreemd aan"* versterkt zijn gebrek aan interesse. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, is er geen doorgedreven (juridische) kennis nodig om de aanklachten en de voorgelegde juridische documenten in eenvoudige taal toe te lichten. Verzoeker weet niet welke documenten hij precies voorlegde en bevestigt dat hij de documenten zelfs niet gelezen heeft. Hij is niet enkel onwetend over juridische details, maar had bovendien geen weet van de huidige stand van de gerechtelijke procedure (zie gehoorverslag CGVS, p.4-5). Uit deze houding blijkt een verregaande desinteresse die onverenigbaar is met zijn beweerde vrees voor vervolging. Hoe dan ook verzoeker moet ook los van deze documenten weten waarvan hij precies beschuldigd werd. Dit is niet het geval en verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij is moeten vluchten omwille van de beschuldigingen opgenomen in de neergelegde documenten. Tenslotte legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het aantal klachten dat tegen hem lopende is. In het kader van zijn eerste asielaanvraag hield verzoeker vol dat er twee klachten tegen hem liepen (zie gehoorverslag CGVS 29/04/2008, p.7). Bij zijn tweede asielaanvraag verklaarde hij aanvankelijk dat nog één oude klacht hangende was en er een nieuwe was bijgekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Geconfronteerd met deze ongerijmdheid stelde verzoeker *"Zoals ik al zei sta ik onder druk en weet ik dit niet meer"* (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Deze verklaring kan geenszins overtuigen nu de aanklachten de kern van verzoekers asielrelaas uitmaken, de reden waarom hij zou vertrokken zijn en thans niet naar Bangladesh kan terugkeren.

3.2. Wat de brief van de advocaat betreft, wijst de Raad erop dat het document geen officieel karakter heeft, maar een persoonlijke getuigenis is zodat de bewijswaarde slechts relatief en niet voldoende is om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Dit stuk is overigens slordig opgesteld en bevat tal van aanpassingen in de tekst onder meer met betrekking tot het land waar verzoeker thans verblijft. Het neergelegde stuk komt voor als een complaisancestuk gefabriceerd voor onderhavige procedure.

3.3. Tot slot stelt de Raad vast dat de overige documenten waarnaar in het verzoekschrift wordt verwezen, namelijk de juridische documenten, de geboorteakte, het nationaliteitscertificaat, de ledenlijst en het medische attest, reeds beoordeeld werden in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag. De Raad is niet bevoegd om de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag te beoordelen. Zijn bevoegdheid is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK